

הולנוע

אורחים בישראל

כרטיס ביקור - סמואל פולר

"הקולנוע הוא שזהירב". כך הגדיר בימאייקולנוע אמריקאי בשם סמואל פולר את מיקצועו, בסרט שבו השתתף בהופעת אורח. שמו של הסרט היה פיירו המסוגנן ועשה אותו ואן-לוק גודאר, ממעריציו הרשבעים של פולר באירופה.

לגבי צופה-הקולנוע הישראלי זה אינו אומר הרבה. פיירו המסוגנן מעולם לא הוצג בארץ, וסרטיו של סמואל פולר שר הגיעו ארצה זכו, בדרך-כלל, בטיפול כור של ובהתייחסות כאל סירטי-ספועלה מן השורה. וקשה להניח שהיתה נמצאת הזדמנות מתאימה לכתוב על האיש אילולא הגיע לישראל, בגיל 67, כדי לביים בקיץ סרט עם לי מארווין - סרט ראשון משלו אחרי שתיקה ארוכה למדי.

הביקורת האירופית, הסכימה, כבר לפני שנים, כי סמואל פולר הוא מן הבמאים החשובים של דורו, ויש אף המעמידים אר תו בשורה אחת עם אורסון וולס ואליה קאזאן. אינדיווידואליסט קיצוני, שהעדיף תמיד לעשות סרטים צנועים יותר כל עוד שליטתו בעשייה היתה גדולה יותר. אדרימות מתפרצת. התכונה הבולטת ביותר בסרטיו ושל פולר היא האלימות הר

קונסטאנס טאור ב, מיסדרון ההלם" הקולנוע הוא שדה-יקרב"

חריפה המתפרצת. מכאן נובעת גם ההגדרה שבסירטו של גודאר, זרבים ממבקריו טוענים כי כל סרטיו, בין אם אלה מערברי גים, סירטי פשע, סרטים פסיכולוגיים או סירטי-הרפתקה, אינם אלא סירטי-מלחמה. פולר מעולם לא הסתיר את חשיבותה של האלימות בעיניו. "אני אוהב אלימות, משום שאני מצפה שמהו יקרה על הר מסך. יש סרטים שבהם אפשר לבלות שעה שלמה וכל מה שרואים בהם הוא אוסף של שיחות כמו, תשתי קצת תה... אולי סיגר ריה... הנרקוד... האם אמך תבוא הלי-לה... האם אביך יאחר להגיע... וכיוצא באלה. יש אומרים שכאלה הם החיים. אבל בעיני, זה משעמם עד מוות. אני מעדיף לפתוח סרט בסצנה שבה מטורף מתפרץ עם מכות-ירייה לתוך בית-חולים לילי-דוט".

תכונה בולטת נוספת בסרטיו של פולר, היא אמונתו הקיצונית במשיחות האמריקאית על אף, ולמרות, חסרונותיה של מולדתו. לא פעם סיים סרט בכך שההגירה לי אמריקה הופכת אידיאל מתגשם של נער צעיר ובאחד מסרטים אלה, שערי ס'ן, היה פולר בבחינת נביא, כשתאר - ב-1957 - את הרקע להתערבות הצבאית האמריקאית בוויאטנאם.

האינדיווידואליזם שלו, וההתנגדות הר קיצונית להפיכת הפרט חלק מתוך מכונה גדולה יותר זיכו אותו, בפי רבים בכינוי "פאשיסט סמוי". גישתו הלעגנית לקומר-גיום התקפותיו על כל מה שנראה ורוד, רק חיוקו עמדה זו. "אייאפשר להכריח

כואם אומרים שאין מטאבלס. למה? כי בא פעם
שנאלע עלי ככה איצה מקרה מבלעם -
אני שאלע את הפקק מן ה"מישה שיכר", ליקח שלוק,
אני כמא אריה מתגבר על המצב.

מכנים את הבקבוק חזרה מגמת למעיה
אהב הולק קלע.

נאלעית בחורה יפה, אי ליצ"מ - שאלע את ה"מישה שיכר"
אשלוק! היא עלי.

יכזו אי המניא, קרעו אולי - שאלע ת"מישה שיכר"
אשלוק!... זה כבר... לא יגיע לי.

אני אומר לכם!

מה שה"מישה שיכר" עושה...

עבן אצם!... קח שלוק!

...אבל אלת שלוק...

את הבקבוק!

מויטה שיכר

הליקר הישראלי בטעם שקדים ותפוזים.

פיתקית

הנדבוקת מעצמה

לשימוש אישי, מסחרי ותעשייתי

בכל צורה, צבע וגודל.

אריזת כיס שימושית חינום

500 פתקיות לבנות 768.90 ל"י

מוזהבות/מוכספות 78.90 ל"י

(בתוספת דמי משלוח ומע"מ)

גדעון סימון

רח' הרכבת 36

תל אביב טל. 39851

ת"א: הרכבת 36 ת.ד. 6311, טל. 39851

חיפה: רח' הנמל 48, טל. 532151 ת.ד. 33181

ירושלים: ת.ד. 6200, טל. 424913

פיתקית

שיווק יעיל בע"מ

ושמח
דבוקה